

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12CoCsp/23/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4619202519
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4619202519.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Zmekovej a sudkýň JUDr. Renáty Pátrovičovej a JUDr. Denisy Šaligovej v právnej veci žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, konajúceho na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava 821 08, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., so sídlom Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, proti žalovanej: R. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XX/XXX, XXX XX S., o zaplatenie sumy 3.041,83 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany č. k. 5Csp/101/2019-52 zo dňa 22.01.2020 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 3.041,83 eura s príslušenstvom a o trovách konania rozhodol tak, že ich náhradu žalovanej nepriznal. V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že žalobca sa žalobou podanou dňa 23.10.2019 domáhal proti žalovanej zaplatenia sumy 3.041,83 eura s prísl. na tom základe, že dňa 30.11.2015 uzavrel pôvodný veriteľ - Cetelem - ako veriteľ so žalovanou ako dlžníkom Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorou sa veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanej spotrebiteľský úver 3.000 eur a súčasne sa žalovaná zaviazala úver vrátiť spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami v 55 mesačných splátkach po 68,84 eura so splatnosťou prvej splátky 15.01.2016. Žalovaná však svoj záväzok splácať úver riadne a včas neplnila a uhradila len sumu 207,68 eura, preto veriteľ dňa 03.11.2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovanej splatný v celom rozsahu. S účinnosťou odo 30.06.2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu medzi spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA a spoločnosťou CETELEM SLOVENSKO, a.s.

2. Po vykonanom dokazovaní súd konštatoval, že podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 30.11.2015 právny predchodca žalobcu - Cetelem Slovensko, a.s. - so žalovanou uzavrel túto zmluvu, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 3.000 eur a súčasne žalovaná sa zaviazala vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou 55 mesačných splátok po 68,84 eura, pri úrokovej sadzbe 8,90 % ročne, RPMN 9,27 % (ročnej percentuálnej miere nákladov), poplatku za poistenie 3,33%, s celkovou sumou na zaplatenie 3.664,10 eura, priemernou RPMN 18,09 % a termínom konečnej splatnosti dňa 15.07.2020. Žalovaná žalobcovi uhradila len sumu 207,68 eura. V dôsledku neplatenia dohodnutých splátok zo strany žalovanej veriteľ listom zo dňa 11.11.2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 03.11.2016, čím sa mal stať dlh žalovanej splatný v celom rozsahu. Zároveň žalovanú vyzval na zaplatenie sumy 3.041,83 eura do 14 od doručenia

oznámenia. V písomnom vyjadrení zo dňa 14.01.2020 žalobca uviedol, že mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená pre neuhradenie mesačnej splátky splatnej k 15.08.2016.

3. Súd prvej inštancie žalobu zamietol s odkazom na ustanovenie § 100 ods. 1, § 101 ods. 1, § 103 ods. 1, § 565, § 53 ods. 9 a § 54a Občianskeho zákonníka. Konštatoval, že v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka je nárok žalobcu premlčaný. Poukázal na to, že novelou Občianskeho zákonníka - zákonom č. 343/2018 Z. z. - bola zavedená osobitná úprava uplatňovania premlčaných nárokov zo spotrebiteľských zmlúv a ich zabezpečenia ako reakciou na nález Ústavného súdu SR sp.zn.PL. ÚS 11/2016-60 zo dňa 07.02.2018, v ktorom Ústavný súd rozhodol, že § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa nie je v súlade s čl. 46 ods.1 v spojení s čl. 1 ods.1 Ústavy SR. S účinnosťou od 01.05.2014 podľa §52 ods. 2 Občianskeho zákonníka na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy Obchodného práva. Od účinnosti tohto ustanovenia sa vzťahuje toto ustanovenie aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom. Ak je teda úverová zmluva zároveň zmluvou spotrebiteľskou, je potrebné na ňu aplikovať normy spotrebiteľského práva - zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, Smernicu rady č. 93/13/EHS, zákon o ochrane spotrebiteľa a všeobecnú úpravu obsiahnutú v § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách.

4. V tomto prípade ide o typovú zmluvu, uzavretú medzi pôvodným veriteľom, ktorý bol podnikateľom, a žalovanou ako spotrebiteľom, ktorý nemal možnosť jej predformulovaný obsah ovplyvniť. Za danej situácie sa na právne vzťahy strán sporu použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to aj pokiaľ ide o posúdenie premlčania. V tejto veci pri posudzovaní premlčania súd skúmal, či veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a ak áno, či prišlo k zosplatneniu s následkom plynutia premlčacej doby po zročnosti nesplatennej splátky. Veriteľ využil svoje právo na zosplatnenie úveru a to listom zo dňa 11.11.2016. Ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka upravuje všeobecnú dĺžku premlčacej doby v dĺžke troch rokov a táto plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz, a to podaním žaloby na súde. Zročnosť môže byť určená dohodou, právnym predpisom alebo rozhodnutím príslušného orgánu. Ak čas splnenia záväzku nebol dohodnutý ani inak určený právnym predpisom, či určiteľným rozhodnutím súdu, dlžník je podľa § 563 Občianskeho zákonníka povinný splniť prvý deň po tom, čo ho veriteľ o plnenie požiadal. Prvá objektívna možnosť vykonania tohto práva je daná okamihom, keď veriteľ mohol najskôr o splnenie požiadať, t.j. dňom, ktorý nasleduje po dni, keď došlo k vzniku tohto právneho vzťahu dohodnutého na neurčitú dobu. Všeobecná trojročná premlčacia doba platí nielen pre pohľadávku veriteľa voči dlžníkovi, ale aj pre právo na úroky alebo pre právo na jednotlivé opakujúce sa plnenia a taktiež na jednotlivé splátky, na ktoré bolo dohodou účastníkov daného právneho vzťahu rozložené celé plnenie.

5. Pri dohode o plnení v splátkach veriteľ môže od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou) podľa dohody účastníkov. Každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, preto pre každú z nich trojročná premlčacia doba podľa §101 OZ plyní samostatne. Občiansky zákonník v ustanovení § 565 umožňuje, aby sa veriteľ s dlžníkom dohodli, že ak sa nesplní niektorá splátka, stane sa zročným celý dlh (tzv. strata výhody splátok). Veriteľ v takom prípade môže žiadať o zaplatenie celého dlhu. Trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začína plynúť odo dňa splatnosti nesplnenej splátky. To však platí len v prípade, keď veriteľ využil svoje právo žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorých zo splátok najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky (§ 565). Ak sa tak nestalo a veriteľ stratil právo žiadať od dlžníka zaplatenie celého dlhu, premlčacia doba celého dlhu prestane plynúť a opäť plyní len premlčacia doba pre jednotlivé splátky, a to od ich splatnosti. Premlčacia doba pre celú pohľadávku však začne plynúť znova, ak dlžník nesplní v určenom termíne ani ďalšiu splátku. Ak dlžník plnil v splátkach, nezaplatenie jednej alebo viacerých splátok v čase ich splatnosti nespôsobuje bez ďalšieho splatnosť celého dlhu. Ak dlžník nedodrží dohodou o včasnom splnení dohodnutých splátok, stráca výhodu splátok za predpokladu, že veriteľ požiada o zaplatenie celej pohľadávky, resp. nezaplateného zvyšku pohľadávky naraz. Uplatnenie práva na zaplatenie celej pohľadávky je v právomoci veriteľa, ktorý toto právo môže, ale aj nemusí uplatniť. Stratu výhody splátok musí veriteľ dlžníkovi oznámiť, prípadne uplatniť na súde podaním žaloby. Splatnosť celej pohľadávky tak nenastáva priamo zo zákona, ale závisí na veriteľovi, či si toto právo uplatní, teda či vyzve dlžníka na zaplatenie celého zvyšku dlhu. Toto právo požadovať zaplatenie celej pohľadávky z dôvodu straty výhody splátok je časovo obmedzené tak, že veriteľ ho môže použiť najneskôr do splatnosti najbližšej ďalšej splátky. Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka je modifikované tak, že veriteľ je v prípade nesplatenia niektorej splátky oprávnený požadovať od dlžníka zaplatenie celého zvyšku pohľadávky najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením

splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Pokiaľ ide o premlčanie splátok platí, že premlčacia doba tu začína plynúť osobitne vo vzťahu ku každej splátke odo dňa jej splatnosti a premlčacia doba ohľadne celej pohľadávky v prípade straty výhody splátok začína plynúť odo dňa splatnosti nezaplatenej splátky.

6. Veriteľ v tejto veci vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru listom zo dňa 11.11.2016 ku dňu 03.11.2016, keď žalovaná bola v omeškaní s platením splátky splatnej k 15.08.2016, a vyzval ju na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 3.041,83 eura do 14 od doručenia. V zmysle § 103 Občianskeho zákonníka trojročná premlčacia doba zosplatneného dlhu začala teda plynúť od 15.08.2016 (splátka, s ktorou bola žalovaná v omeškaní viac ako 3 mesiace a kvôli omeškaniu s touto splátkou bola vyhlásená okamžitá splatnosť úveru) a uplynula 15.08.2019. Keďže žaloba bola na súd podaná až dňa 23.10.2019, pohľadávka žalobcu je premlčaná. Súd vzhľadom na to nemohol premlčaný nárok žalobcovi priznať, a preto žalobu zamietol. Zároveň poukázal na to, že ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka o strate výhody splátok je modifikované vo vzťahu k plneniu zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach. Veriteľ je v prípade nesplnenia niektorej splátky oprávnený požadovať od dlžníka zaplatenie celého zvyšku pohľadávky (ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené) najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Premlčacia doba tu začína plynúť osobitne vo vzťahu ku každej splátke odo dňa jej splatnosti a premlčacia doba ohľadne celej pohľadávky v prípade straty výhody splátok začína plynúť odo dňa splatnosti nezaplatenej splátky. Premlčacia doba teda nezačína plynúť od dátumu, kedy bol úver zosplatnený, ale od splatnosti splátky, pre ktorú bol úver zosplatnený.

7. Výrok o trovách konania súd odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Žalovaná mala vo veci plný úspech, a preto by žalovaná mala nárok na náhradu trov konania. V tomto konaní jej však žiadne trovy nevznikli, preto jej súd náhradu trov konania nepriznal. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý uviedol, že súd prvej inštancie v zmysle § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na svoje tvrdenia uvedené v žalobe a dodal, že v dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovanej žalobca vyhlásil dňa 03.11.2016 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh splatný v celom rozsahu. Dlh žalovanej voči žalobcovi ku dňu zúčtovania do právneho vymáhania predstavoval sumu 3.041,83 eura, pozostávajúcu zo sumy istiny 2.954,71 eura, zo sumy dlžných úrokov z úveru 80,46 eura a zo sumy dlžného poistného 6,66 eura, čo korešponduje so zostatkom na úverovom účte žalovanej podľa predloženého výpisu z úverového účtu žalovanej. Voči žalovanej sa domáhal aj zaplatenia úrokov z dlžnej úverovej istiny vo výške 8,90 % ročne zo sumy 2.954,71 eura od 04.11.2016 do zaplatenia a úrokov z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 3.041,83 eura od 04.11.2016 do zaplatenia. Žalobca v podanom odvolaní nesúhlasil so záverom súdu o premlčaní uplatneného nároku a poukázal na ustanovenia § 103, § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Podľa neho z § 565 Občianskeho zákonníka vyplýva, že pri plnení dlhu v splátkach vzniká veriteľovi právo na zosplatnenie dlhu v celej výške len do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Na to nadväzuje § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka s požiadavkou na povinnosť upozorniť spotrebiteľa na možnosť zosplatnenia dlhu, no súd sa nedostatočne zaoberal splnením podmienok v tomto ustanovení. Súd nemohol mať za preukázané upozornenie žalovanej ako spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky, lebo žalobca nedoložil výzvy, ktorými by upozornil žalovanú na možnosť predčasného zosplatnenia spotrebiteľského úveru splatného v mesačných splátkach. V prípade nepreukázania splnenia podmienok na mimoriadne zosplatnenie dlhu tak súd nemohol mať dokázané, že by došlo k splatnosti celého dlhu z dôvodu neuhradenia mesačnej splátky splatnej k 15.08.2016, a že od tohto dátumu by mala plynúť trojročná premlčacia doba. Keďže súd z vykonaných dôkazov nemohol dospieť k záveru o zročnosti celého dlhu k 15.08.2016, bolo potrebné v zmysle prvej vety § 103 Občianskeho zákonníka vychádzať z toho, že premlčacia doba sa počíta odo dňa zročnosti jednotlivých splatných splátok. Žalobný návrh bol na Okresný súd Topoľčany doručený dňa 22.10.2019, t.j. v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka bol nárok uplatnený v zákonnej trojročnej premlčacej dobe minimálne v rozsahu splatných mesačných splátok od 15.11.2016, a tak mu mal súd správne priznať uplatnený nárok minimálne v rozsahu sumy 2.151,56 eura s prísl., predstavujúcu istinu splatnú po 15.11.2016 spolu s úrokom z omeškania. Vzhľadom na to žalobca žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v odvolacom konaní zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

8. Žalovaná sa k odvolaniu nevyjadрила.

9. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, 380 CSP) ako aj skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario, § 378 ods. 1, § 219 ods. 3 CSP) a po prejednaní veci dospel k záveru, že odvolanie nie je opodstatnené. Preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Zároveň aplikoval ustanovenie § 387 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Odvolací súd sa stotožnil so závermi súdu prvej inštancie a odvolanie žalobcu za dôvodné nepovažoval. Pri rozhodovaní mal na zreteli o. i. najmä ustanovenie § 150 ods. 1 CSP, podľa ktorého strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Žalobca v žalobe uvádzal tvrdenia, ktoré súd prvej inštancie opísal v bode 1. odôvodnenia napadnutého rozsudku, vrátane jeho tvrdenia žalobcu o tom, že veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru dňa 03.11.2016, čím sa stal dlh žalovanej splatným v celom rozsahu. Žalovaná toto tvrdenie nepoprela a nijako ho nenamietala. Vzhľadom na to bolo potrebné aplikovať v danej veci ustanovenie § 151 ods. 1,2 CSP, podľa ktorého skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné, a ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

11. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca podal na súd žalobu dňa 23.10.2019 a domáhal sa zaplatenia sumy 3.041,83 eura s príslušenstvom. V žalobe poukázal na obsah uzavretej zmluvy so záväzkom žalovanej splácať dohodnutý úver v splátkach na základe uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Sám žalobca v žalobe tvrdil, že žalovaná zaplatila len 207,68 eura a keďže ďalšie splátky podľa zmluvy o úvere neplatila, veriteľ dňa 03.11.2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovanej splatný v celom rozsahu. Na tomto tvrdení založil svoju žalobu o zaplatenie celého zostatku úveru v dôsledku tzv. zosplatenia dlhu podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie tieto jeho tvrdenia po vykonaní dokazovania akceptoval, pričom žalovaná sa voči týmto tvrdeniam neohradila. V písomnom vyjadrení zo dňa 14.01.2020 sám žalobca uviedol, že mimoriadna splatnosť úveru bola skutočne vyhlásená pre neuhradenie mesačnej splátky splatnej k 15.08.2016.

12. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca v odvolaní v podstate poprel to, čo v žalobe sám tvrdil. V zmysle § 150 ods. 1 CSP bol žalobca povinný v žalobe pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Na druhej strane žalovaná mohla v zmysle § 151 ods. 2 CSP poprieť skutkové tvrdenia žalobcu, a to aj v časti tvrdenia týkajúceho sa vyhlásenia mimoriadnej splatnosti dlhu podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Keďže skutkové tvrdenia žalobcu žalovaná ako protistrana výslovne nepoprela a ani neuviedla vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, súd prvej inštancie správne považoval tvrdenia žalobcu v zmysle za nesporné (§ 151 ods. 2 CSP).

13. Odvolací súd vzhľadom na uvedené odvolací dôvod žalobcu spočívajúci v námietke nesprávnych skutkových zistení považoval za taký, ktorým popieral vlastné skutkové tvrdenia. Dôvody uvádzané žalobcom v podanom odvolaní, ktoré boli v rozpore s jeho vlastnými tvrdeniami uvedenými v žalobe, nebolo možné akceptovať ani z hľadiska ustanovenia § 366 týkajúceho sa novôt v odvolacom konaní. Podľa tohto zákonného ustanovenia totiž prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak: a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. V tomto prípade si žalobca mal vopred zvážiť, aké prostriedky procesného útoku použije v priebehu celého prvoinštančného konania, pretože tie, ktoré v tomto štádiu konania nepoužil, hoci ich evidentne použiť mohol, už nemohol použiť v konaní odvolacom. Čo sa týka právneho hodnotenia splatnosti zosplateného dlhu dňom splatnosti prvej nesplatennej splátky, súd prvej inštancie správne konštatoval, že od uvedeného dňa sa odvíjala 3-ročná premlčacia doba v zmysle § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Na podklade ustanovenia

§ 54a Občianskeho zákonníka, ktoré už bolo v čase podania žaloby účinné, si žalobca premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy už nemohol žalobou na súde účinne vymáhať a ani ho platne zabezpečiť.

14. Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd nemohol posúdiť odvolanie žalobcu ako dôvodné, a preto napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, pričom v podrobnostiach poukazuje na jeho odôvodnenie, s ktorým sa stotožnil.

15. V odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, ktorej by patrila náhrada účelne vynaložených trov v zmysle § 255 ods. 1 CSP. Keďže jej v tomto štádiu konania žiadne trovy nevznikli, odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP rozhodol, že sa jej tieto trovy nepriznávajú.

16. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).